

Ben Seni Bir Eylül Sabahı Sevdim

– Ayşegül Akdağ Barutçu · 03 Eylül 2016

Bir yaprak misali
Düşmüşüm gözlerinden.
Ve ben hala ısrarla beklemekteyim
Savrula savrula soldan sağa
Günün doğuşunu.

Ah benim akılsızlığım...

Seni beklerken,
Aklar düşmüş saçlarıma,
Mevsimleri yaşlanmış
Çaresiz yüreğimse,
Sevgine yaslanmış.

Susuyorum şimdi,
İzleyerek geceyi gündüzü
Bekleyerek gelişini.
Biliyorum gelmeyeceksin
Beni asla sevmeyeceksin.
Bilmiyorsun ki;
Ben seni bir Eylül sabahı sevdim
Bir de Eylül başlarını.
O masum bakışlarını...

Şimdi gitmeliyim,
Uzaklardan bir can çağırıyor
Öpüyor uykularımdan
Tutuyor ellerimden
Bakıp gözlerimin içine
Okşuyor ruhumu susarak.

Gitmeliyim Eylül bitmeden
Gitmeliyim, uyumalıyım Eylüller geçmeden.
Dudaklarından o sözcükler dökülmeden
Yapraklar hep dökülmeden

Yüregimden sevgin sökölmeden.
Bir řiir okřar ruhumu bu gece
Dökölür dudaklarımdan hece hece;
Ben seni bir Eylül sabahı sevdim sessizce
Vakit daralıyor sevgili, seni bana bırakmazlar,
Hořça kal...